

WOLFGANG WINDMANN

Mumio

Naturalne lekarstwo z gór

vital
GWARANCJA ZDROWIA

Mumio

WOLFGANG WINDMANN

Mumio

Naturalne lekarstwo z gór

vital
GWARANCJA ZDROWIA

Redakcja: Mariusz Warda
Skład komputerowy: Piotr Pisiak
Projekt okładki: Piotr Pisiak
Tłumaczenie: Anna Chomik
Zdjęcia na okładce: © puckillustrations – Fotolia.com, © WerksMedia – iStock.com

Wydanie I
Białystok 2013
ISBN 978-83-64278-05-1

© 2005 by Windpferd Verlagsgesellschaft mbH

© Copyright for this edition by Wydawnictwo Vital, Białystok 2013
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

Wszystkie użyte w książce nazwy własne leków oraz nazwy handlowe nie są nazwami stałymi.

Nie oznacza to jednak, że mogą one być dobrowolnie używane. Niniejsza książka została bardzo starannie opracowana, pomimo to znajdują się w niej informacje nie potwierdzone.

Dlatego ani autor, ani wydawnictwo nie ponoszą odpowiedzialności za ewentualne szkody związane z użyciem wymienionych w książce metod i sposobów stosowania leku. Zawsze należy zasięgnąć porady lekarza bądź farmaceuty odnośnie użycia danego lekarstwa, jego dawkowania, przeciwwskazań, działań niepożądanych czy interakcji z innymi lekami.

vital
GWARANCJA ZDROWIA

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – www.talizman.pl – detal
sklep firmowy: Białystok, ul. Antoniuk Fabr. 55/20

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.odzywanie24.pl

PRINTED IN POLAND

Spis treści

Przedmowa	7
1. Wprowadzenie	11
Mumio – legendy, mity i historia	14
2. Substancja	19
Pochodzenie i występowanie	20
Pozyskiwanie mumio	25
Proces oczyszczania	26
3. Skład mumio	29
Składniki mineralne	29
Aminokwasy	30
Składniki organiczne	31
4. Możliwości sporządzania leku	35
5. Działanie mumio	37
Stosowanie wewnętrzne	40
<i>Wzmocnienie odporności</i>	<i>41</i>
<i>Złamania kości</i>	<i>47</i>
<i>Osteoporoza</i>	<i>49</i>
<i>Schorzenia żołądka i jelit</i>	<i>53</i>

<i>Hemoroidy</i>	60
<i>Braki w gospodarce mineralnej</i>	70
<i>Choroby oskrzeli</i>	88
<i>Problemy z potencją</i>	89
<i>Pozostałe zastosowania</i>	92
Stosowanie zewnętrzne	100
Działanie lecznicze a toksyczność mumio	103
Podziękowania	106
O autorze	108

Przedmowa

Po raz pierwszy miałem do czynienia z mumio w roku 1996. Dowiedziałem się o nim od Rosjan pochodzenia niemieckiego i już wtedy nie dawała mi spokoju myśl, żeby bliżej poznać niezwykłą moc tkwiącą w tym górskim skarbie. Moim znajomym cierpiącym na różne schorzenia polecałem mumio raczej jako suplement, ale efekty jego działania były zdumiewające. Właśnie to przekonało mnie, żeby bliżej zainteresować się tematem, w szczególności z perspektywy naukowej. Podejście racjonalne, mimo coraz większej otwartości na medycynę alternatywną, znajduje uznanie i wydaje się być postrzegane coraz bardziej wiarygodnie. Medycyna ludowa ma jeszcze wiele niezbadanych dotąd tajemnic. To, co udało nam się do tej pory poznać, a do tego udowodnić naukowo, pozwala zapewnić medycynie alternatywnej należne jej istotne miejsce, jest ona bowiem interpretacją wieloletnich przyczynowo-skutkowych obserwacji przyrody. Podobnie rzecz

ma się z mumio. Jeszcze 50 lat temu wiadomo było jedynie, że mumio jest skuteczne, nikt nie wiedział jednak, dlaczego. Dopiero dziś stopniowo znajdujemy naukowe wyjaśnienia jego działania. Fakt ten jest tylko kolejnym dowodem na to, jak wielka jest potęga natury. Współczesna medycyna nie traktuje człowieka całościowo, lecz jako sumę poszczególnych organów. Wielu z nas świadomych jest jej ograniczeń i dlatego zwraca się ku alternatywnym formom leczenia. Bardzo często współczesne, naukowe podejście przynosi rozwiązanie, jednak zawodzi w przypadkach, gdy chorobę warunkuje wiele kompleksowych czynników. Właśnie dlatego mamy obecnie do czynienia z coraz większym zainteresowaniem medycyną chińską czy ajurwedą. Holistyczne podejście do pacjenta potwierdzone jest praktyką, a w wielu przypadkach jego skuteczność udowodniona jest naukowo. Warto wiedzieć, że nie wszystkie dawne praktyki medycyny naturalnej znajdują zastosowanie dzisiaj. Powszechne stanowisko medycyny uniwersyteckiej odrzucające możliwości leczenia alternatywnego jest równie nieuzasadnione, jak bezkrytyczne zaufanie temu, że wszystko, co naturalne, może pomóc. Bardzo ważne jest uświado-

mienie sobie tego, że to, co oferuje nam przyroda, może też szkodzić. W mojej książce chciałbym opisać mumio właśnie w ten sposób, spojrzeć na nie z wielu perspektyw. Życzyłbym sobie, aby czytelnicy dokładnie poznali ten niezwykły górski skarb – złoto z Himalajów.

– Ihrhove, jesień 2004, dr Wolfgang Windmann

Hemoroidy

Jednym z ważniejszych leków stosowanych w rosyjskiej medycynie ludowej w leczeniu hemoroidów jest mumio. Prawie wszędzie na świecie, a w szczególności w krajach rozwiniętych, hemoroidy stają się coraz bardziej rozprzestrzeniającą się chorobą cywilizacyjną. Naukowcy szacują, że przynajmniej 60% ludzi powyżej 30. roku życia ma do czynienia z tą dolegliwością. Jest to cena, jaką płacimy za nasz styl życia, który charakteryzuje brak ruchu, zła dieta i siedzący tryb życia. Hemoroidy mogą być skutkiem naszej wyprostowanej postawy, gdyż wywierany jest nacisk na jelito grube. Rozwojowi hemoroidów sprzyjają także czynniki genetyczne związane z uszkodzeniami tkanki łącznej. Warto nadmienić, że nie wszystkie dolegliwości jelita grubego i odbytnicy mają związek z guzkami krwawniczymi.

Jak zbudowany jest końcowy odcinek jelita grubego?

Z anatomicznego punktu widzenia końcowy odcinek jelita grubego spełnia różne funkcje gwarantujące głównie szczelność. Zwieracz odbytu jest odpowiedzialny za blokowanie wydostawania

się kału. Tworzy on wieniec silnych mięśni: zwieracz wewnętrzny odbytu i zwieracz zewnętrzny odbytu. Zwieracz wewnętrzny to pierścień z mięśniówki gładkiej, jego unerwienie pochodzi od nerwowego układu autonomicznego, dlatego jego działanie jest niezależne od naszej woli. Zwieracz zewnętrzny to eliptyczne pasmo mięśniówki poprzecznie prążkowanej, jego czynność jest zależna od naszej woli; w stanie napięcia zamyka on odbyt.

Czym są hemoroidy?

Hemoroidy to inaczej żyłaki odbytu bądź guzki krwawnicze. Wbrew pozorom nie jest to nazwa choroby czy dolegliwości, a określenie jednej z funkcji odbytu. Wypełnione krwią, są bowiem w stanie go uszczelnić. Hemoroidy mają formę uwypukleń błony śluzowej, „poduszeczek” wewnątrz kanału odbytu, w których zawarte są splety nacyniowe. Znajdują się one ok. 5 cm za zwieraczem. Hemoroidy dzieli się na wewnętrzne i zewnętrzne. Głównym symptomem choroby hemoroidalnej jest bezbolesne krwawienie i świadczy ono o otarciach błony śluzowej. Duże guzy są na tyle wypełnione krwią, że nie mieszczą się

i zostają wypchnięte na zewnątrz. W zależności od wielkości i stanu zaawansowania chorobę hemoroidalną dzieli się na cztery stadia:

-
- 1. stadium: dyskomfort, świąd, opuchnięcie
-
- 2. stadium: krwawienie i ból podczas wypróżniania się i silnego parcia, oddzielenie śluzówki, świąd, guzki wypadają na zewnątrz podczas wypróżniania się, lecz samoistnie się cofają
-
- 3. stadium: guzki wypadają podczas wypróżniania się i muszą być odprowadzone ręcznie, silny ból
-
- 4. stadium: guzki znajdują się na zewnątrz, silne swędzenie i ból, obfite krwawienia, ograniczające poruszanie się, guzki poza odbytem ulegają zakrzepicy

Jak powstaje choroba hemoroidalna?

W zdrowym ciele krew ma zapewniony stały przepływ. Nieprawidłowy przepływ krwi w obrębie tętniczek ciała jamistego powoduje zakrzepowe zmiany. Krew, która nie może znaleźć ujścia, zatrzymuje się i tworzy guzowate napęczniałe wy-

pustki. Guzki, które wypełniają się krwią, powiększają się, co powoduje ból.

Zdrowe guzy krwawnicze uszczelniają odbyt, przez co możemy panować nad wypróżnianiem się i gazami. Kiedy stolec przechodzi do odbytu, krew z guzków cofa się, robiąc tym samym miejsce na kał. Jeżeli podczas silnego parcia mięśnie zwieracza odbytu nie są we właściwy sposób rozluźnione, krew gromadzi się w „poduszczykach”, a naczynia krwionośne rozluźniają się i nie zapewniają szczelności.

Choroba hemoroidalna wbrew obiegowej opinii nie polega na tworzeniu się żylaków, lecz jest to proces zapalny. Żylaki to nadmierne rozszerzenie żył spowodowane nieprawidłową czynnością zastawek żylnych. Zastawki takie nie występują w układzie żył znajdujących się w odbycie.

Po czym poznać chorobę hemoroidalną?

Istnieje wiele objawów choroby hemoroidalnej, do najczęstszych należą:

- jasna, niezabrudzona krew na papierze toaletowym
- uczucie wilgotności przy odbycie
- świąd odbytu

- uczucie palenia i pieczenia odbytu
- uczucie niepełnego wypróżnienia
- wyczuwanie małych guzków przy odbycie
- bóle występujące od czasu do czasu
- uczucie obecności ciała obcego w odbycie.

Aby wykluczyć rzadkie, ale poważne choroby, jak rak jelita, należy po zaobserwowaniu u siebie powyższych objawów koniecznie zasięgnąć porady lekarza. W szczególności należy zwrócić uwagę na krwawienie lub obecność krwi w stolcu.

Zdiagnozowanej choroby nie wolno lekceważyć, ponieważ stan nieleczzonego pacjenta zazwyczaj ulega pogorszeniu. Choroba hemoroidalna wykryta odpowiednio wcześnie może być wyleczona w prosty sposób bez konieczności interwencji chirurga.

Jak zazwyczaj leczy się hemoroidy?

Aby wyleczyć chorobę hemoroidalną w 1. lub 2. stadium, najczęściej stosuje się czopki lub maść. Preparaty dostępne na rynku można podzielić na cztery grupy:

- preparaty **łagodzące ból**, których działanie polega na znieczuleniu miejscowym, oparte na

benzokainie lub polidokanolu; ich wadą jest tylko czasowe uśmierzanie bólu, nie likwidują one jego przyczyn

- środki bogate w białka takie jak sole bizmutu, syntetyczne garbniki takie jak taniny, sole aluminium; działają, **tamując krew, likwidując opuchliznę** i w pewnym stopniu zapobiegając moczeniu się; ich wadą jest fakt, że zmieniają poprzez chemiczne działanie powierzchnię śluzówki, uszkadzając ją
- środki **przeciwzapalne** takie jak bufexamac czy azulen, które oprócz działania przeciwzapalnego przyspieszają gojenie się ran
- kortyzon zaliczany do **sterydów**, którego użycie powinno się jednak dokładnie rozważyć ze względu na ryzyko wystąpienia działań niepożądanych; ponieważ jest to lek na receptę, tylko lekarz może zdecydować o jego podaniu.

W czym ma pomóc lek na chorobę hemoroidalną?

- uspokoić krwawienie
- zlikwidować ból
- działać przeciwświądowo
- wspomagać odbudowę śluzówki

- zapobiegać zapaleniom
- mieć możliwie jak najmniej działań niepożądanych
- wspierać organizm w samoleczeniu.

Mumio jest preparatem naturalnym mającym wszystkie wyżej wymienione właściwości, a także właściwości wyżej wymienionych leków, pozbawiony jest jednak ich działań ubocznych i niepożądanych!

Mumio a choroba hemoroidalna

Mumio podawane w postaci czopków przywraca równowagę błonie śluzowej przewodu pokarmowego, działa przeciwzapalnie i odbudowująco na śluzówkę.

W Azji ze względów finansowych i braku dostępności na rynku mumio w postaci czopków stosowano bardzo proste w użyciu inhalacje sporządzone z roztworu wodnego mumio.

W Niemczech produkt dostępny jest jako lek homeopatyczny.

W materiałach opublikowanych przez Instytut Medycyny Alternatywnej w Biszkeku (Kirgistan) można znaleźć informację o stosowaniu mumio w chorobie hemoroidalnej jako mieszanki z mio-

dem w stosunku 1:5 lub 1:8 do użytku zewnętrznego lub wmasowywanie dwa razy dziennie tejże mikstury wokół odbytu oraz na głębokość centymetra do środka. Takie postępowanie należy uzupełnić o doustne zażywanie mumio przez okres 25 dni, włączając w to 10-dniową przerwę. Mieszkankę należy wcierać przez cztery miesiące, włączając w to miesięczną przerwę. Następnie należy powtórzyć kurację. Według informacji instytutu najlepsze rezultaty osiągnięto, gdy mieszanka została wzbogacona o olejek brzoskwinowy i masło.

Dobroczynne działanie mumio na skórę i śluzówkę jest niepodważalne, chociaż stosowanie opisanej mikstury wymaga od pacjenta silnej woli i wytrwałości. Bez odpowiedzi pozostaje pytanie, jak dostać się za pomocą tej metody do właściwego obszaru odbytu, w którym zlokalizowane są hemoroidy i który znajduje się około 10 cm za nim. Rozwiązaniem jest użycie czopków. Środki homeopatyczne dostępne w Niemczech mają potencję homeopatyczną D1. Czopki z mumio zawierają 100 mg mumio w czystej postaci, można je kupić w aptece. Lista sprzedawców znajduje się na końcu książki.

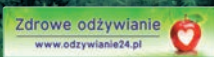
Mumio to specyfik, który doskonale sprawdzał się w leczeniu poważnych chorób już 3000 lat temu. Jego skuteczność sprawiła, że ludzie po dziś dzień sięgają po mumio gdy chcą uzyskać gwarancję zdrowia. Dowiedz się, w czym tkwi sekret tego niezwykłego lekarstwa i naucz się z niego samodzielnie korzystać.

Dzięki tej publikacji poznasz zastosowanie mumio w celu wyeliminowania schorzeń żołądka i jelit. Autor wyjaśnia, jak wpływa ono na stan kości, wspomaga gojenie się ich złamań i likwiduje osteoporozę. Dowiesz się również, dlaczego po mumio powinny sięgnąć osoby mające problemy z oskrzelami, cierpiące z powodu hemoroidów bądź chcące wzmocnić potencję. Sporo miejsca poświęcono również zewnętrznemu zastosowaniu tego środka.

Autor instruuje, jak samodzielnie przygotować z mumio lek idealnie odpowiadający Twoim potrzebom. Dzięki niemu sięgniesz po ten najpotężniejszy spośród znanych leczniczych biostymulatorów i w pełni wykorzystasz jego skuteczność.

Mumio – pradawne panaceum na współczesne choroby.

Patroni:

Cena: 24,20 zł

ISBN 978-83-64278-05-1

9 788364 127805 1